

Učenci pridni smo bili
in mnogo pesmic smo letos napisali.
Radi smo se učili,
še raje pa čas pesmicam namenjali.
Nastale so zato,
da nam dolgčas ni bi bilo.
Lahko se boste smejali,
namesto da bi se kislo držali.
Pesniško glasilo pred vami je zdaj,
brali ga boste še dolgo v maj.
Uredili pa smo ga tako,
da za vsakogar nekaj se našlo bo.

Tjaša Fužir, 6. a

*JVIZ OSNOVNA ŠOLA PREŽIHOVEGA VORANCA
RAVNE NA KOROŠKEM*

MAJ 2003

PESNIŠKO GLASILO

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela pesem to,
ki že ves čas v srcu nosim jo.

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela pesem to,
a brez melodije ne bo šlo.

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela pesmico miru,
ki ves svet rad slišal bi jo.

PA DA BI ZNALA pesem to,
svet prerodil bi se
in nezgode bi le grenak spomin ostale še.

RADA BI ZNALA vam zapet' to pesmico,
saj verjetno na svetu miru nikoli zadosti ne bo.

Katja Franc, 7. b

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA ...

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako ljubezen ljubiti,
kako želje srca odkriti,
kako življenje živeti,
kako brez sramu zardeti,
kako, kako ... ptice pojo!**

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako ljubezen ljubiti,
zakaj trpimo, če ljubimo,
zakaj za ljubezen kriva sta oba,
zakaj laži ljubezen ne trpi.**

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako željo srca odkriti,
zakaj mora ljubljeni oditi,
zakaj srce boli,
zakaj duša trpi,
če njega ni.**

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako življenje živeti,
kako srečo srečno doživeti,
kako biti bit,
kako od bolečine vpiti,
zakaj nas skrbi,
če se sreča seli.**

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako brez sramu zardeti,
zakaj ljubezen je tabu,
zakaj, kjer je voda,
tam ni slapu ...
Zakaj, zakaj ...?**

**PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
pesem, pesem ptic,
pesem življenja,
za svet brez trpljenja!**

Mojca Roženičnik-Korošec, 7. a

ČE BI BILA UČITELJICA?

Če jaz bi učiteljica bila,
mislim, da kar stroga Špelca bi bila.
Učence svoje naučila bi, kako spoštovati se da.
Sovraštva, pretepa in slabih manir
pred mano učil se bi ves kvartir.
Besede čarobne kot hvala in prosim
letele iz ust bi učencu vsakemu,
dober dan in na svidenje
začivkali bi kot ptice.
Razred moj bi me spoštoval,
ker drugače bi si cvekov preveč nabral.

Špela Rotar, 6. a

ČE BI BILO PRIJETELJICI HUDO?

Če bi bilo prijateljici hudo,
pomagala bi ji z vso močjo.
Ponudila bi ji ramo, da zjoče se,
iskren pogled, da pove mi vse.
Toplo roko, da vodi jo,
nasmeh, da prebrodi bolečino to.
Beseda sama ni pomembna,
če iskrena ni.
Dovolj je le pogled v človeka,
da bolečina se prebrodi.
Prijateljici svoji bi pomagala,
saj vem, da tudi ona meni bi.
Prijatelj tvoj je lahko vsak,
toda tisti, ki s tabo
se smeje, s tabo se joče,
tisti ve, kdaj ti bo hudo

in ti vedno pomagal bo.

Špela Rotar, 6. a

ČE BI IMELA NADNARAVNO MOČ

Če bi imela nadnaravno moč,
ustavila bi vse bolezni.
Z roko uničila vojno in nasilje bi,
saj tako ljudem pomagala do miru in spoštovanja bi.
Če bi imela nadnaravno moč,
hrane bi bilo za vse ljudi,
kruh bi padal z neba
kot velike snežinke snega na Zemljo,
mleko teklo bi kot prava reka.
Radost, srečo in veselje ljudem podarila bi
otrokom vsega sveta.
Najlepši nasmeh bi vsem poklonila.
Moja moč bi pomagala vsem bolnim ljudem,
da bi ozdraveli.
V srce pa bi vsem položila večni mir.

Špela Rotar, 6. a

ČE LJUBEZEN BI BILA

Če ljubezen bi bila,
v vseh ljudeh bi prebivala.
Kjer ljubezni ni doma,
tja jaz bi odšla.
Da vsi ljudje srečni bi bili
in vojne bi ustavili.
Mir na svetu bi zaživel,
tako bi svet se rad imel.
Vsi bili bi nasmejani,
prav nič objokani.
Sovraštvo dali bi na stran,
nikdar odkrili ga na plan.
Ljubezen naj v nas zaživi,
žalost potopi.
Bolnike naj ozdravi,

vsi naj bodo pri pravi.
Naj večno v nas živi,
nikdar nas ne zapusti!

Ana Pisar, 6. a

ČE BI ...

Če bi imela nadnaravno moč,
bi bile vse težave proč.
Bolnikom pomagala bi,
da zdravi bili bi vsi.
Bi vojne ustavila
in srečo ustvarila.
Nasilje bi pospravila,
ga v veliko škatlo postavila.
Revnim denar bi podarila,
brezdomcem pa hiše zgradila.
Lačnim bi hrano kupila,
ljudem brez oblek pa oblačila posodila.
Vsem, ki nimajo ljubezni,
bi jim toplo dlan ponudila
in jim srce z ljubeznijo napolnila.
Otrokom, ki staršev nimajo,
bi jim mamica bila
in za njih skrbela.

Zala Oto, 6. a

ČE BI BIL ...

Če bi bil košarkar, košarko po vsem svetu bi igral,
žogo oranžno in okroglo v koš dobro bi metal.
Igralce vse bi preigral, zato bi veliko trikov poznal.
Če bi košarkar bil, začetnike igrati bi učil,
in ko bi jih naučil, bi dobre volje bil.
Če bi bil košarkar, pri znanih klubih bi igral,
zato bi Michaela Jordana poznal.
Mogoče skupaj bi igrala in se na košarko najbolj spoznala.

A če vse to bilo bi res, bi bil nasmejan do ušes!!!

Jure ŠULER, 6. a

Če bi bil pisalo,
vse pike v povedih bi napravil
in vse narobe napisane besede popravil.
Če bi pisalo bil,
učence pisati bi učil,
popravil bi jim vse napake,

da črke ne bi bile več spake.

Če bi televizor bil,
najboljše kanale bi predvajal
in ljudi razvajal.
Predvajal bi zmešnjave, tragedije in komedije.
Kupite me,
ne bo vam žal,
saj tak televizor prišel vam bo prav.

Če bi ptica bil, poletel bi v daljave in višave.
Otroke peti bi učil
in se dneva veselil.
Zjutraj na okna bi poletel
in lepo žvrgolel,
da bi se zbudile bistre glave,
polne zabave.

Če bi maček bil, bi miške lovil.
Psu bi nagajal in po hiši razgrajal.
Gospodar do mene prijazen bi bil,
ker bi mu miške lovil.
Če bi maček bil, bi dober maček bil.

Andraž LEITGEB, 6. a

ČE BI ...

Če ptica bi bila,
bi moji mami pela,
da bi bila vesela.
Če bila bi ptica,
bi me rada imela mamica.
Malo sem ter malo tja bi poletela,
če bi ptica bila.
Veter bi me nosil
in sonček me grel,
jaz slavček pa bi ljudem pel.
A tudi če ptica bi bila,
bi srca ne zamenjala,
ostala bi takšna, kot sem,
le podobo bi svojo malce menjala.
In če bi ptica bila,
bi vseprek pela in letela,
kot mi srce da.
Če bi ptica bila,
poskrbela bi za vse ljudi,
da bi srečni bili.
Solze veselja bi jim tekle po licu,
tako bi jim pela in žvrgolela,
če bi ptica bila.

Če bi mavrica bila,
bi hudobnim ljudem srce zamenjala.
Srce dobro bi bilo,
nič osamljeno.
Če bi mavrica bila,
bi vojne zamenjala z biseri sveta.
Če bi mavrica bila,
bi vse barve s svetlimi zamenjala.
Prva je plava,
da bila bi Mojca zdrava,
druga je snežno bela,
da bila bi jaz vesela
in še tretja, ko zarja rdeča in želi,
da sončna sreča vedno bi s teboj in meno
ostala.
Če mavrica bi bila,
poskrbela bi za vse ljudi,
da ljubezen se ohrani,
mir v duši se nastani.
Nič sovraštva, vojn prav nič,
prepirljavi naj izgine preč.

Tjaša Fužir, 6. a

Če bi imela nadnaravno moč,
nikogar ne bi prosila za pomoč.
Če bi imela nadnaravno moč,
vse pospravila bi sama,
da občudovala bi me tudi mama.
Še očka bi bil vesel
in bi me radostna objel.

Če bi imela nadnaravno moč,
bi letala okrog celega sveta,
preplavala bi vse oceane,
preletela vsa gorovja,
presmučala vse smučine
in mojih počitnic bilo bi hitro konec.
Vsem lepo bi pela,
da od petja vsa zemlja bi živila.

Če bila bi štokljja,
bi lačnim nosila hrano
in opicam banano.
Če bila bi štokljja,
bi staršem otroke nosila,
da v družini ne bi zavladata tišina.

Vesna Fužir, 6. a

ČE BI ...

ČE BI IMELA NADNARAVNO MOČ,
VES SVET BI SPREMENILA
IN VSEM LJUDEM SREČO ZAGOTOVILA.

LAČNE BI NAHRANILA,
BOLNE POZDRAVILA,
BREZDOMCEM PA HIŠE POSTAVILA.

ČE BI IMELA NADNARAVNO MOČ,
VOJNE BI USTAVILA,
LJUBEZEN IN SREČO NA PRVO MESTO POSTAVILA.

MANCA FAJMUT, 6. a

LEV IN ŽIVALSKO LJUDSTVO
(moja basen)

Lev se preteguje,
leno svoje tace razteguje.
Malo godrnja in toži
pa po lakoti se mu stoži.
Zatorej svojim pomočnikom govori:
»Želodec me boli.«
Ti se precej zberejo,
misli si preberejo
in mu pravijo:
»Dragi ti predragi naš cesarček,
bodi vselej nam vladarček,
ali hrano car naberi si kar sam!«
Nakar lev jih milo prosi,
drugi mu že hrano nosi,
slednji mu še vode da
in lev je poln ko sod zlata.
Sedaj je lev spoznal,
da ko rekel z lepo je besedo,
mu je vselej dal
vode, hrane tisti, ki ga je prosil.
Ljudstvo in živali so se mu
klonile, če le reči znal je prav
in da ni se nosil kot pav.

LEPA BESEDA VEDNO LEPO MESTO NAJDE.
Tjaša Fužir, 6. a

MRAVLJA IN MUREN
(preoblikovanje basni)
Jean De La Fontaine

Murnovo petje čulo se je vse poletje.
Ko zapiha mraz, murnu kar podaljša se obraz.
Lačen je kot volk, pa nima ne muhe ne črviča.
V hudi zimi gre k murnici sosedi.

Muren reče: »Daj mi zrnja ali pa umrem ubožček jaz.
Vrnem vam še pred avgustom obresti s polno mero.«

»Mene prošnja nič ne gane,« reče soseda murnica,
»ker jaz poznam te trdosrčnosti.«
Muren reče: »Jaz sem pel kar cel dan pesmi lepe svoje.«

KDOR VISOKO LETA, NIZKO PADE.
Tatjana MIHALJ, 6. a

PTIČEK IN ZAJČEK

Od daleč slišalo ptičje se je petje.

Ko postane mraz,
ptiček zajčku govori:
»Lačen sem!«
A zajček brž mu odgovori:
»Kar sam pomagaj si!
Jaz sem celo poletje garal,
a ti samo pel si!«

Ptiček začivka v slovo,
se še zadnjič obrne
in zažvižga v temo.

Tanja POTOČNIK, 6. a

VEVERICA IN DIVJA SVINJA

*Nekega davnega dne se srečata
majhna, rjava in debela veverica
ter lačna divja svinja.
Svinja tiho z milim glasom zaprosi veverico:
»Prelepa ti veвериčka,
kaj hotela bi mi nekaj za pod zob dati!?
Veš, zima je vse hujša, zaloge pa zmanjkuje mi!«
Veverica zamahne s svojim mogočnim repom
in odpravi dalje se.
»Daj, prosim, rada bi še živela,
saj spomladi petkrat povrnem ti!«
Veverica jezno odvrne:
»Glej, glej to požrešnico,
kako ponižno plazi se,
bil že čas za pripravo zalog je!«
»Daj, prosim, prosim, usmili se me!«
A veverica tega ni hotela slišati
in je s trmasto glavo odšla dalje.
Minila sta že tedna dva,
a svinja v visokem snegu mirno zaspala je.
Veverica pa se hvalila je,
da cela gošča vedela je,
kje zaloge ima
in zato so ji pokradli vse.*

KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PADE.

Vesna Fužir, 6. a

LJUBEZEN je ko sončni žarek,
ki posije v pravem trenutku,
ko ti je pri srcu hudo.
LJUBEZEN je spoznanje,
da je na svetu več zvezd,
več sonc kot le eno.
Tisto sonce,
ki posije v tvojem srcu,
ga čuvaš
in ga ne izdaš.
Zvezda,
ki ti ob večerih zapoje pesem,
ki jo želiš slišati,
ta zvezda žari od ljubezni,
od spoznanja,
da te ima še nekdo na svetu rad.
LJUBEZEN je torej goreča
ali ugasla, topla in zasanjana.
V LJUBEZNI ti je dovoljeno vse,
tudi branje pozno v noč,
telefonski klic ob treh zjutraj,
pismo, ki vsebuje samo tri besede:
»Rad(a) te imam!«

Tjaša Fužir

LJUBEZEN je nalezljiva bolezen,
ko na ves svet si jezen.
Je največja sreča,
v tvojem srcu speča.
Je večja ali manjša,
ki ti žalost zmanjša.
Ko te včasih srce boli,
tvoja duša trpi.
Ko od veselja bi počil
in se z mrzlo vodo zmočil.
Je poljubčkov sto,
ki v ustih ti pojo.
Je najlepše,
kar v življenju se zgodilo je
in nikdar se pozabi ne.
Ko na ljubezen spomniš se,
v hipu pozabiš na težave vse.
LJUBEZEN me je premamila
in mi v srcu nemir predramila.

Ana Pisar

Kaj je LJUBEZEN?
LJUBEZEN je bolezen, ko nase si jezen.
LJUBEZEN je velika ali majhna kot pika.
Je goreča in boleča sreča, v srcu zaprta kot ječa.
Ko jezen si in počil bi, le LJUBEZEN te umiri.
Zgodi se in pozabiš je ne,
ker v srcu ostane ti le.

Pregovor: Če je LJUBEZEN med dvema, res ni problema,
če je LJUBEZEN med tremi, nastanejo resni problemi.

Zala Oto

LJUBEZEN je zvezda na nebu,
ki neizmerno gori,
če radi se imamo vsi.
Če se ljubita dva,
naj se ljubita oba.
LJUBEZEN je močna bolezen,
za katero hrepeni mnogo ljudi.

Nika Vrhovnik

LJUBEZEN je sreča,
je veselje, pa tudi žalost.
So solze in trpljenje,

je bolečina in zaupanje.
LJUBEZEN je sreča,
sonce, ki nas obsije
in z žarom zasije.

Sindy Kos

LJUBEZEN je samo ena.
Nič ni boljšega
kot LJUBEZEN.
Če si zaljubljen,
je to nekaj lepega,
si srečen in se lepo počutiš.
Če si zaljubljen,
vidiš vse rdeče.
Ko se LJUBEZEN konča,
se tudi vse lepo konča.

Denis Paradiž

LJUBEZEN je najlepša od vsega,
kar se na svetu ustvarilo je.
LJUBEZEN je speča in boleča,
z LJUBEZNIJO božji dar dobimo,
kar si želimo.
LJUBEZEN je bolezen,
ki nam tudi hude bolečine zada.

Tadeja Bilogrevič

LJUBEZEN je lepa stvar.
LJUBEZEN je lahko boleča,
čeprav se ne vidi,
da je rdeča.
Ko se LJUBEZEN konča,
se ti zdi,
da je konec sveta.

Matej Kodrin

Če je LJUBEZEN med dvema,
ni problema,
če LJUBEZNI ni,
problem se naredi.
Za LJUBEZEN sta potrebna dva,
ki skupaj sta.

David Pandel

LJUBEZEN je kot sonce na nebu,
ki neizmerno gori,
če radi se imamo mi.
Za LJUBEZEN sta potrebna dva,
ki se LJUBITA;
če ne,
sta le prijatelja.

Špela Rotar

Če je LJUBEZEN med dvema,
ni problema.
Če sta dva,
se ljubita oba.
LJUBEZEN je bolezen,
ki neizmerno gori,
če ljubimo se vsi.

Manca Fajmut

Srce hitreje tiktaka
in misliš,
da sta sama na svetu.
Trenutek v srcu je nepričakovan.
Upanje v srcu ostane,
da ta trenutek
zaceli vse rane.

Tanja Potočnik

LJUBEZEN je najlepša bolezen,
ki nikoli te ne zapusti;
je nesrečna, tečna.
LJUBEZEN je goreča.
Ko se konča,
se ti zdi,
da je konec sveta.

Domen Karničnik

LJUBEZEN je bolezen,
ki včasih rani srca ljudi.
LJUBEZEN je lepa stvar
in vsak človek na svetu
doživi to stvar,
vendar nekatere ljudi
zaradi ljubezni
tudi srce boli.

Aleksander Paradiž

LJUBEZNI ni več,
če te zapusti nekdo,
ki v tvojem srcu še spi
in ti le spomine pusti.
LJUBEZEN bi bila lepša,
če bi imeli radi se vsi,
ampak zdaj nekje po svetu
še nasilje živi.

Nataša Vidovič

LJUBEZEN je sreča.
Za nekatere ljudi je tudi bolezen.
Nesreča v LJUBEZNI je
zelo boleča.
Včasih traja,
da preboliš nesrečo,
večno.

Goran Cvijetinović

LJUBEZEN je lepa stvar.
Za LJUBEZNIJO cel svet stoji.
Če si zaljubljen, vse narobe gre.

Marko Obretan

LJUBEZEN je vsakdanja stvar
in lahko tudi zelo boleča stvar.
Je zelo lepa stvar,
ki vsi potrebujemo jo.
Na celem svetu LJUBEZEN prava je stvar.

Tadej Štahr

LJUBEZEN je sreča
in če je prevelika sreča,
je lahko tudi boleča.

Andrej Arl

LJUBEZEN je kot bolezen.
Za ljubezen sta potrebna dva.
Če eden ni za to,
se ljubiti ne da.
LJUBEZEN v sreči dveh živi,
tretji človek pa v ljubezni oviro naredi.

Tatjana Mihalj

LJUBEZEN je kot cigareta,
poljub je kot dim,
ogorek pa spomin,
ki je ostal za njim.

Blaž Račnik

Ali je LJUBEZEN goreča?
Ali je LJUBEZEN boleča?
Ali je LJUBEZEN velika
ali je majhna kot pika?

Luka Gnamuš

LJUBEZEN

Če bi v naš razred stopili,
bi takoj ugotovili, da ste na Luno zavili.
Mi nismo en razred kar tako,
v našem razredu še nikoli mirno ni bilo.
Marko, Sandi, Metka, Ema in vsi drugi poskrbimo,
da učitelje jezimo.
Učiteljem živčke kravžljamo
in jim miru ne damo.
Ful, valda, d'best in zažigalno –
je naša govorica,
na našem planetu se streže samo pica.
T'ršica pri telovadbi želi,
da se za žogo podimo,
mi pa raje nasprotni spol lovimo.
Nas ne zanima, kdo je Ameriko odkril,
kdaj se je Prešeren rodil,
kdo je Sonetni venec napisal
in če je da Vinci sploh kaj risal.

Za nas je važna le beseda ena,
ki pa se glasi LJUBEZEN!

Veronika Budna, 7. a

LJUBEZEN se skrivaj rodi,
da sploh ne ve zase;
od majhnih pogledov živi ponosna nase.
Zvečer se ti v misli usede
in noče iz njih,
ti pa spet sanjaš poglede
in slišiš svoj tihi vzdih.
Lepša je iz dneva v dan.
Vse zvezke že s srčki porišoš,
ko ti končno reče: »Rad te imam!«
in veselje v objemih iščeš.

Zala Sirk, 7. c

LJUBEZEN je kot bolezen,
le da v LJUBEZNI srečo spoznaš,
v boleznih pa opravlja z nesrečo imaš.

V LJUBEZNI vse lepo se ti godi,
če le s fantom si,
ki ga ljubiš samo ti.

Ko zaljubljen si,
misliš,
da samo ti pomemben si
in odpuščanje ti leži.

Katja Franc, 7. b

Kaj je LJUBEZEN?

To čudna je bolezen,
je nalezljiva, presenetljiva,
po vrhu vsega pa še odpustljiva.

Ko te obiše prava LJUBEZEN,
se ti odpre svet.

To je tista huda bolezen,
ki se prime vseh fantov in deklet.

LJUBEZEN najlepša je takrat,
samo takrat,
ko imaš nekoga zares rad.
Niti za sebe takrat ne veš
in počneš stvari,
ki jih ne smeš.

Sanja Novak, 7. b

Vsakdo ve,
kaj se v njegovem srcu skriva
in vsako srce v LJUBEZNI uživa.
Če je srce dobro ali slabo,
z LJUBEZNIJO gre vse v pozabo.
Če koga ljubiš iz srca,
mu to povej.
Velja?
Zakličí iz vsega srca:
»LJUBIM te!«
Tako vedel boš,
da ti srce igra,
ko te gledam z očmi mojega srca.

Vesna Čepin, 7. a

STOJ, ne odhajaj,
ne zlomi mi srca,
saj veš,
da je v njem le prostor zate,
le zate, dragi moj!

Ne rabim angelov,
ki letajo nekje nad oblaki,
ne rabim dobrih vil,
ki izpolnijo ti želje,
ne rabim škratov,
ki se podijo v podzemlju
in izgledajo kot bedaki!
Jaz rabim le tebe.

Ti si moj angel.
Ti izpolniš mi željo,
ko se mi nasmejiš.
Nočem v podzemlje, nočem!
Hočem biti tu s tabo na Zemlji.

Maja Milošević, 7. c

NEKAJ NESKONČNEGA

Bile so sanje,
a nisem verjela vanje.
Bila je resničnost,
ki ji kot vedno,
ni vladala pravičnost.
Bil si ti,
ki si se me bal objeti.
Bila sem jaz,
ki sem se bala,
pogledati ti v obraz.
Bila sva midva,
nezrela,
ki so naju čustva prevzela.
Bila je ljubezen
in ne čas,
ki bi bil obvezen.

So sanje,
ki se prelevijo
v sladko spanje.
Si ti, ljubezen,
ki si me želi.
Sem jaz,
tvoje zrcalo, tvoj obraz.
Sva midva,
skoraj zrela,
ki sva že marsikaj preživela.
Je ljubezen,
v kateri je čas nepomemben.

Bodo sanje,
a ne bom več verjela vanje.
Bo resničnost,
ki bo obdržala svojo enoličnost.
Boš ti,
ki me nikoli ne boš nehal ljubiti.
Bom jaz,
ki bom postala tvoj obraz.
Bova midva že zrela
in se bova še vedno rada imela.
Bo ljubezen,
čustvo neskončno,
ki naju bo za vedno obdržalo pokončno.

Ana Štruc, 8. c

SLAVA

Kot otrok je v šolskih predstavah igrala,
kasneje je tudi na TV sodelovala.
Narava jo je z lepoto obdarovala
in ji smisel za igranje dala.
Ko je prvič v filmu zaigrala,
je po vsem svetu znana postala.
Denarja je imela polno,
a je z njim ravnala skromno.
Zelo srečna je bila,
saj so vsi govorili,
da je zelo dobra igralka.
Bodočim igralcem bila je za zgled,
saj je poleg igranja
imela prečudovit pogled.
Kljub naklonjenosti,
ki je je bila deležna,
je mislila,
da je ta sreča samo bežna.
Počasi ji je vse stopilo v glavo
in ko se je začela utapljati v alkoholu,
je mislila,
da je to življenje pravo.
Svojega življenja ni več nadzorovala
in pokopala jo je stvar,
ki ji pravimo slava.

Ana Štruc, 8. c

ON

Prvo srečanje bilo je zanimivo,
za oba osupljivo.
Kot pri roži se nama je odprl cvet
v najin skupni svet.
Besede niso bile potrebne,
najine misli so bile vzporedne.
Tako je vame zaljubil,
da me ne bo izpustil iz rok,
mi je že prvi dan obljubil.
Tako rada sem gledala tiste svetle oči –
zaradi njih za mano je bilo
polno neprespanih noči.
Zame bil je pol človek, pol bog,
nikoli me ni spravil v jok.
Ves dan bi lahko drug v drugega zrla,
takrat bi od sreče verjetno kar umrla.
Bil je moja druga polovica,
to je bila edina resnica.
Glasba njegova druga ljubezen je bila,
na to sem bila res ponosna.
Toliko volje zanjo je pokazal
in jaz sem vedela,
da se bo izkazal.
Nek večer mi je prebral,
kar je napisal.
Bila je prekrasna pesem,
polna čustev.
Brez besed sem ostala
in se mu tisti večer predala.
To pesem je uglasbil,
postala je pravi hit.

Postal je znan,
zelo iskan.
Srečna sem bila zanj,
to si je vedno želel,
da bi drugim svoje pesmi pel.
S svojo skupino imel je polno dela,
zase si nisva več časa vzela.
Z nama je šlo samo še navzdol,
naredila sem prvi korak,
storila sem, kar se mi je zdelo prav.
Ko sem ga zapustila,
sem se počutila,
kot da bi sama sebi hrbet obrnila.
Najino ljubezen
sem želela v dobrem spominu obdržati,
da se ne bi ob spominih začela jokati.
Takšne ljubezni ne doživi vsak,
saj je nekaj čudovitega,
a večini ostane nekaj neodkritega.
A tako je neka sila hotela,
da bi on pel,
in ne mene ob sebi imel.
Upam, da se bova našla spet
in zopet zgradila najin skupni svet.

Ana Štruc, 8. c

LEP TRENUTEK V DUŠI ...

Nade so svetle
kot zvezde v temi.
A kaj, ko resnica
je daleč od oči.

Ko tavaš,
po glavi ti roji,
kje je ta luč,
upanje, ki tli.

V hipu se zaveš,
da to si ti –
svetel žarek v temi.

Alenka Bezjak, 8. a

Reka hiti, reka hiti,
mene že srce boli.
A ko zvezdo svetlo uzrem,
v srcu svojem zadovoljstvu pot odprem.

O, te zvezde, ta srebrna reka in narava,
to zame je pomiritev prava.
Ko nemir iz glave izbrišem,
nekje znotraj srečo poiščem.
Imam se lepo,
tako dobro mi še nikoli ni bilo.

Matej Mlinšek, 8. a

LEP TRENUTEK V DUŠI sem doživel,
ko sem se v lepo punco zaletel.
Od tistega dne samo nanjo mislim
in v sanjah v oblakih lebdim.

Kadarkoli jo vidim,
rdeče zacvetim
in če me pogleda,
sem kot rdeče srce,
ki leta od cveta do cveta.

Stipe Grgič, 8. a

V MOJI DUŠI je čuden občutek.
To je **LEP TRENUTEK**.
Čutim nekaj lepega.
Le kaj bi to lahko bilo?
Čutim nekaj veselega.
To, kar čutim, ni bolezen.
To, kar čutim,
je ena sama velika ljubezen.

Tjaša Čebulj, 8. a

LEP TRENUTEK V SRCU je najlepše v življenju.
Tako pomislim in hitim, hitim
in na spomin naletim.

Spomini v mislih mi drvijo,
oh, kako lepi se mi zdijo.
Sanjarila sem o njem,
toda vsega vam ne povem.

Ko videla sem ga,
srečna sem bila.
Zakaj?
Ker ljubila sem ga.

Špela Najrajter, 8. a

Sreča se je potopila v vodnjak dvomov.
Sij zvezd je otrpnil,
kakor da bi veter upihnil svečo.
Tegoba se je ulegla na moje srce.
Čutim tisti strah pred temo,
ki me zajame.
Vse se je končalo,
a upanje je le še ostalo.

Tina Enci, 8. a

**NADALJEVANJE PESMI
TURJAŠKA ROZAMUNDA**

Po nekaj letih se je Rozamunda domov vrnila
in Ostrovrharja na pragu v solzah in žalosti zalotila.
Vpraša ga: »Kaj jokaš, ljubi moj Ostrovrhar,
kaj žalost tu na prag mi zlivaš?«
Ostrovrhar pa: »Me Lejla je zapustila,
se z drugim moškim omožila
in mene v žalosti pustila!«
Ne joči, ljubi Ostrovrhar,
zdaj jaz nevesta tvoja bom postala,
če me hočeš,
se ti vsa bom predala.
Da, Rozamunda,
moja ti nevesta boš postala
in sreča brez solz se nama bo smejala.

Vesna Čepin, 7. a

NAŠI PRENOVITVENI FRAZEMI

Zlata ura, draga ura.

**Laž ima dolg nos.
Na laži se hitro spotakneš.**

Kdor s cliom zadovoljen ni, ta porscheja vreden ni.

**Tudi slepa kura špegle najde.
Tudi slepa kura petelina najde.
Tudi slepa ulica se v mestu najde.**

Kjer avstralopitek leži, dlako pusti.

Ljubo pri bici, kdor jo ima.

Ne odlašaj na jutri, kar lahko storiš pojutrišnjem.

Velik denar lepo mesto najde.

Bodi len, če hočeš biti lesen.

**Dodatni pouk slovenščine v 6. razredu (Ana, Zala, Tjaša, Sindy, Jure, Luka, Rozika,
Domen, Primož, Tina, David, Nejc)**

Ptiček na veji sedi

in se nam smeji.

Pomlad je že prišla

in **ptički** so se ženili,

za seboj so zimo pustili.

Žvrgoleli bi in peli,

da **pomlad** bi doživeli.

Če pa zima bi prišla,

brž bi pohiteli in vsi bi se **objeli**.

Travniki bi spet zeleneli,

vsii bi se lepo imeli,

srečo vam zaželili.

Tjaša Fužir, 6. a

V cvetu življenja

pot nova se odpira,

mladost se prebuja in nam ponuja

mного sreče, da po veselju hrepeneče

bi posegli, marsikaj dosegli.

V cvetu mladosti

pot nova se odpira,

nova, polna upov in prebujanja,

da življenje v nas prebudi,

nas mnogo nauči.

Življenjska modrost je prava norost.

Ko misliš, da si prost,

se zaveš, da ni post.

Mного dela in učenja čaka nate,

nič na misliš več nase.

Življenje presenečenj je polno,

le da ne bo bolno.

Tjaša Fužir, 6. a

ez nekaj asa pomlad se bo za ela,
zato bodo vsa gnezda za ivela
in vsaka ptica bo za vrgolela,
ker peti bo hotela
in bo z nami jutro za ela.

Mladi ke s hrano bo mati napolnila
in jih **zvečer v sanje** pospremila,
zjutraj pa jih bo prebudila,
da jih bo leteti naučila.

Katja FRANC, 7. b

Jure ŠULER, 6. a

Primož GAMS, 6. c

Rože spomladi ^zacvete
in nam travnike ^požive.

Vse v barvah dehti
in vaza s *šopki* nam police krasi.

Cvetovi žuželke bodo privabili
in čebelarji bodo svež med dobili.

Rože v nas *ljubezen* ^prebudijo
in nam dušo pomladijo.

Spomladi se tudi mi prerodimo,
z rožami pomlad in poletje preživimo.

Praznike si z *njimi* ljudje polepšajo,
fantje dekleta omehčajo
in rože svoje cvetove pokažejo.

Tako nam čas krajšajo
in z nami lepe trenutke delijo.

Katja Franc

Ko **SONCE** ogreje planjave zelene,
v njegovem **SRCU** pomlad požene.

Dela in **priložnosti** kot toče,
a srce le **ljubljeno** biti hoče.

Ko slišal je: »Ti **pomlad** si mojega življenja!«
povečala so se njegova **HREPENENJA**.

Kdo življenje ima **rad**,
ve, da **z ljubeznijo** pride v hišo pomlad.

»Ljubim te!« je rekel,
upal, da se ne bo **OPEKEL**.

STAVEK, ki za vedno bo zapomnil si,
»Ena **lastovka** pomladi ne naredi!«

MOJCA ROŽENIČNIK KOROŠEC, 7. A

PRIMI PESMICO ZA REP

Fantje in dekleta,
mladi in stari,
neumni in pametni,
pesmi radi pišemo vsi.
O, kaj vse bi dali,
da bi vse znali,
da pesmico bi potegnili za rep
in nastal bi žep.

Primi pesmico za rep,
potegni jo,
da jo zaboli,
samo pazi, da ti ne zboli,
ker potem bi konec
bilo vseh pesmic,
okužile bi se
in zamrle,
mi pa tega nočemo.

Pridi in mi poglej v oči!
Kaj vidiš?
Jaz v tvojih očeh
vidim pesem,
ki bi rada prišla
in se razlila na papir.
Pridi,
da jo primem za rep
in ti jo napišem na list,
kjer se bo razlila
in ti popila še tisti
zadnji kanček žalosti,
ki jo imaš v srcu.

Kaj slišim, je res?
Je res, da mi ptica pravi,
da imaš v očeh veselo pesem,
v srcu pa samo grenkobo?
Daj, povej mi, je res,
da jočeš in se hkrati smeješ!?
Naj te ne bo sram priznati,
da pišeš pesmi,
ki jih pozneje mečeš v koš,
ker niso zabavne,
kakor hočeš,
temveč žalostne kot tvoje srce.
Obljubi mi,
da bo veselje tudi v tvojem srcu,
ne samo v očeh!

Če bi bila ptica,
bi letela v daljavo.
Če bi bila morje,
bi se razlila v neskončnost.
Če bi bila veter,
bi obiskala najbolj skrite kotičke sveta.
Če pa bi bila pesem,
bi se razpotegnila čez cel svet,
tako da bi se lahko dotaknila repa svojega.

Tjaša Fužir, 6. a

PRIMI PESMICO ZA REP

Primi pesmico za rep,
da ne bo zavladal pretep.
Že črke gledajo se mrko,
kot bi popadale v reko Krko.
V reki pa je sto pik,
ki črke povežejo v stik.
Nato še vejice prihitijo
in besede na list pospremiijo.
Na listu pa že vse je kot v mestu,
saj besede so se postavile na cesto.
Pred listom pa deklica stoji
in vodi povedi kot v vojski.
Če deklica se obrne,
na listu se vse spreobrne.
Zato primi pesmico za rep,
saj besede so za resen klepet!

PRIMI PESMICE ZA REP

Deček za mizico sedi
in piše pesmice tri.
Na list napiše veliko črk,
da ne bi zavladal mrk.
Ko črke so napisane,
hitro v red jih mora poravnati,
saj ne smejo zaspati.
Nato jih v tri družine postavi
in vmes še ločila napravi.
Hitro se še spomni
in pesmicam naslove pokloni.
Ko napisane so pesmice tri,
prepir prihiti.

Zdaj pa se črke sovražijo med seboj
in zato pazi,
da ne bo zavladal zastoj.
Da pa se to ne bo zgodilo,
moraš PRIJETI PESMICE ZA REP.

Zala Oto, 6. a

PRIMI PESMICO ZA REP

Primi pesmico za rep
in jo hitro spravi v žep.
Da ne bo ti zbežala
in v drugem žepu zaspala.
Da vedno pri tebi bo,
ko ti v srcu bo hudo.
Če si dobro napisal,
pazi, da ti je falot ne bo zbrisal.
Falot pa mogoče bo kdo,
ki želi ti samo slabo.
Zato primi pesmico za rep,
da ne boš se sam sebi zdel »trep«!

Če primeš pesmico za rep,
mogoče še preprečiš pretep;
pretep med pesmicama —
ena je od Jana, druga od Žana.
Če pretepa ne preprečiš,
se samo osmešiš.

Ana Pisar, 6. a

Kralj Matjaž dolgo brado ima.
Ko devetkrat okoli mize se ovila bo,
dragega kralja Matjaža prebudila bo.

Ko prebudil se bo dragi kralj Matjaž,
bo s svojimi vojaki v dolino odšel
in v dolini srečno bo živel.

A ko brado ostrigel si bo,
odšel nazaj bo pod goro
in zaspal za vedno bo.

Nataša Vidovič, 6. a

Kralj Matjaž je dober vladar bil,
ker vsakega reveža je gostiti znal.
Z dobroto sovražnike pridobil
in sam se z njimi je boril.
Ker skoraj premagali so ga,
gora Peca skrila je njega.
Sedaj v gori sedi
in brada raste mu počasi.
Ko devetkrat mizo bo ovila,
ga gora Peca bo odkrila.

Andrej Arl, 6. a

RECEPT ZA KRALJA MATJAŽA

Za Matjaža že napisan je recept.

Malo kave,

malo kisa

in še jabolok ter banan.

Ko to bo kralj Matjaž pojedel,

se bo zbudil in bo vedel,

da ga iz sna je rešil moj recept.

Kralj Matjaž bo ljudstvo rešil

in sovražnike na klin obesil.

Sindy Kos, 6. a

KRALJ MATJAŽ

Na Peco pred sto leti kralj Matjaž je šel sedet.

Ko vojska ga je podila,

hitro Peca ga je skrila.

Za kamnito mizo počiva,

zraven njega pa je brada siva.

Ko se brada bo sedemkrat okrog mize ovila,

kralja Matjaža iz spanca bo ptičica prebudila.

Vsako zimo pod goro ljudje snežne gradove gradijo.

Nato pa kralj prihiti in izbere si gradove tri.

A le eden mu je vedno najbolj všeč,

zato hitro odide nazaj v votlino sedet.

ZALA OTO, 6. a

Kralj Matjaž je bil dober kralj.
Zlate kovance je koval
in revežem je vse dal.
Vince natakal je,
dokler prijatelj bil vsem je.
Prišlo je sto sovražnikov,
pobili so vse njegove,
a Peca kralja Matjaža hitro vase skrila je.

Andraž Leitgeb, 6. a

Ko je kralj Matjaž živel,
Rad ljudi je imel.
Ampak nanj so sovražniki prišli;
Ljudstvo se je bojevalo,
Junake pod seboj pokopalo.

Morili so sovražniki Matjaža,
A gora ga je skrila,
Tudi junakov sto pod seboj pokrila.
Junaki vsi zdaj spijo,
A ko pride dan, se vsi zbudijo,
Že z Alenčico se veselijo.

Tjaša Fužir, 6. a

Kralj Matjaž v votlini na Peci živi,
na svoji mizi roke drži.
Pozimi svoje gradove gradi,
da jih obiščemo lahko mi.
Njegova dolga, siva brada po tleh se vali.
Ko se bo devetkrat okoli mize ovila,
kralja Matjaža iz spanca bo prebudila.

Tatjana Mihalj, 6. a

*Na Peco pred sto leti
kralj Matjaž je šel sedet.
Ko vojska ga je podila,
hitro Peca ga je skrila.
Za kamnito mizo počiva,
zraven njega pa je brada siva.
Ko se brada bo sedemkrat okoli ovila,
kralja Matjaža iz spanca bo Slovenija prebudila.
Vsako zimo pod goro gradijo snežne gradove,
nato pa kralj prihiti in izbere si gradove tri.
A le eden je zanj bil res lep,
zato hitro odšel je nazaj sedet.*

ZALA OTO, 6. a

KRALJ MATJAŽ

KRALJ MATJAŽ POD PECO SEDI
IN RAZMIŠLJA, DA MU BRADA SIVI.
»KOMAJ ČAKAM, DA SE LENČICA PRIKAŽE MI,
DA ZAPLESAL PONOSNO BI.«

KRALJ MATJAŽ CELO LETO SPI
IN SE LE ENKRAT PREBUDI.
TAKRAT V TOPLO ODHITI,
DA SVOJ GRAD OGLEDA SI.

GRADOVE MU POZIMI CELA SLOVENIJA GRADI,
A ON LE ENEGA IZBERE SI
IN TEMU V ZAHVALO
NAGRADO PODELI.

MANCA FAJMUT, 6. A

KRALJ MATJAŽ

Na Peci v votlini naš kralj Matjaž je živel.
Pošten, pravičen kralj je bil,
ki se je za nas vse boril.
Ker nevoščljivost že takrat med ljudmi vladala je,
sovražnik prikradel se je
in vojsko njegovo uničil je.
Sedaj pravično spanje spi
in njegova brada se okrog mize vrti.

Zima kmalu bo prišla,
na Podpeco v Črno bo širna Slovenija prišla.
Gradove iz snega bomo zidali za kralja našega.
Na vrhu gore krona se svetlika,
v daljavi se kralj Matjaž nasmiha.
Ko Alenčica njegova izbrana je,
se prava koroška »fešta« začne.
Pridite nanjo tudi vi,
da se kralju Matjažu brada čim prej
devetkrat okrog mize zavrti.

ŠPELA ROTAR, 6. A

UREDNIŠKI ODBOR

Mojca Roženičnik Korošec in Katja Franc, glavni urednici

Tjaša Fužir

Špela Rotar

Amra Begović

Sanja Novak

UREJANJE IN RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE

literarni krožek

MENTORICA

Vanja Benko